

ZARZĄDZENIE REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA W RZESZOWIE

z dnia 2022 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych
dla obszaru Natura 2000 Łąki w Komborni PLH180042**

Na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 28 czerwca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Łąki w Komborni PLH180042 (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2016 r. poz. 2029) wprowadza się następującą zmianę: załącznik nr 4 otrzymuje brzmienie, jak załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia
2022 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru
Natura 2000 łąki w Komborni PLH180042

Cele działań ochronnych

Lp.	Siedlisko przyrodnicze/gatunek	Parametr/wskaźnik stanu ochrony ¹	Cel ochrony ²
1.	6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni siedliska (min. 7 ha) z uwzględnieniem procesów naturalnych.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Liczne gatunki charakterystyczne (≥5) i wyróżniające (≥3) dla związku <i>Molinion</i> .
		Gatunki dominujące	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Pokrycie gatunków dominujących >50%, dominacja gatunków łąkowych, charakterystycznych dla klasy <i>Molinio-Arrhenatheretea</i> .
		Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Występują pojedyncze osobniki gatunków inwazyjnych lub pokrycie <5% transektu.
		Ekspansja krzewów i podrostu drzew	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Łączne pokrycie w transekcie 5-20%.
		Struktura przestrzenna płatów siedliska	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średni stopień fragmentacji (płaty po kilkanaście arów).
		Gatunki typowe	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny FV. Liczne gatunki charakterystyczne (≥5) i wyróżniające (≥3) dla związku <i>Molinion</i> .
		Martwa materia organiczna (wojłok)	Utrzymanie wskaźnika na poziomie oceny co najmniej U1. Średnia 2-5 cm.
2.	6177 modraszek telejus <i>Phengaris teleius</i>	Populacja	Utrzymanie gatunku na co najmniej 1 stanowisku w obszarze i co najmniej na poziomie oceny U1.
		Siedlisko	Utrzymanie stanu ochrony siedliska co najmniej na poziomie oceny U1. Powierzchnia >0,5 ha, dostępność roślin żywicielskich 5–20 %, zarastanie ekspansywnymi bylinami 25–50 % i zarastanie przez drzewa/krzewy 25-50%
3.	6179 modraszek nausitous <i>Phengaris nausithous</i>	Populacja	Utrzymanie gatunku na co najmniej 1 stanowisku w obszarze i co najmniej na poziomie oceny U1.

¹ Parametry/wskaźniki stanu ochrony, odrębne dla każdego siedliska lub gatunku, zostały oparte na podstawie wskaźników stanu zachowania zawartych w metodyce monitoringu, o którym mowa w art. 112 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody, i raportów, o których mowa w art. 38 tej ustawy.

² Cel ochrony uwzględnia najnowsze z dostępnych oceny stanu zachowania dla poszczególnych wskaźników, które posłużyły do określenia Przedmiotów celu ochrony.

		Siedlisko	Utrzymanie stanu ochrony siedliska co najmniej na poziomie oceny U1. Powierzchnia >0,5 ha, dostępność roślin żywicielskich 5–20 %, zarastanie ekspansywnymi bylinami 25–50 % i zarastanie przez drzewa/krzewy 25-50%
--	--	-----------	---

Właściwy stan ochrony - pojęcie używane w ochronie przyrody w Unii Europejskiej, w tym szczególnie w ochronie obszarów Natura 2000 Stan siedliska przyrodniczego, przy którym naturalny zasięg siedliska przyrodniczego i obszary zajęte przez to siedlisko w obrębie jego zasięgu nie zmieniają się lub zwiększają się, struktura i funkcje, które są konieczne do długotrwałego utrzymania się siedliska, istnieją i prawdopodobnie nadal będą istniały oraz typowe dla tego siedliska gatunki znajdują się we właściwym stanie ochrony.

Stan gatunku, przy którym dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

Pojęcie może być stosowane zarówno do krajowych i regionalnych zasobów siedlisk przyrodniczych i gatunków, jak i do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków w obszarze Natura 2000.

W obszarze Natura 2000 osiągnięcie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych i gatunków, będących w nim przedmiotami ochrony, jest celem strategicznym ochrony obszaru.

W praktyce właściwy stan ochrony siedliska przyrodniczego w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- powierzchnia siedliska nie zmniejsza się, ani nie jest antropogenicznie pofragmentowana;
- ekosystem jest w dobrym stanie, brak znaczących zaburzeń, zachodzą typowe dla ekosystemu procesy ekologiczne, stan typowych gatunków jest właściwy, różnorodność biologiczna związana z ekosystemem jest niezubożona;
- brak jest zagrożeń i negatywnych trendów wobec siedliska przyrodniczego. Zachowanie siedliska w stanie niepogorszonym w perspektywie co najmniej 10-20 lat jest niemal pewne.

Natomiast właściwy stan ochrony gatunku w obszarze Natura 2000 to taki stan, w którym:

- liczebność jest stabilna w dłuższym okresie (mogą występować naturalne fluktuacje) oraz populacja wykorzystuje potencjał obszaru oraz struktura wiekowa, rozrodczość i śmiertelność prawdopodobnie nie odbiegają od normy;
- wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku;
- brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne.

Jeżeli którykolwiek z tych warunków nie jest spełniony, to stan ochrony określa się jako niezadowolający lub zły, zależnie jak poważne są odchylenia od powyższych warunków. Właściwy stan ochrony oznacza się symbolem FV i kolorem zielonym, stan niezadowolający symbolem U1 i kolorem pomarańczowym, a stan zły - symbolem U2 i kolorem czerwonym.